

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 3/2026-78

Ústavný súd Slovenskej republiky v pléne zloženom z predsedu Ivana Fiačana a sudcov Jany Baricovej, Ladislava Duditša, Libora Duľu, Miroslava Duriša (sudca spravodajca), Rastislava Kaššáka, Miloša Maďara, Petra Molnára, Petra Straku, Ľuboša Szigetiho, Roberta Šorla a Martina Vernarského o návrhu **generálneho prokurátora** na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky o súlade ustanovenia § 119 ods. 6 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení zákona č. 416/2025 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, s čl. 1 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj s čl. 2 a čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd takto

r o z h o d o l :

1. Návrh **p r i j í m a** na ďalšie konanie v celom rozsahu.
2. Konanie vedené pod sp. zn. Rvp 96/2026 a konanie vedené pod sp. zn. PL. ÚS 2/2026 **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré sa bude ďalej viesť pod sp. zn. PL. ÚS 2/2026.
3. Toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov

1. Ústavnému súdu bol 14. januára 2025 doručený návrh generálneho prokurátora (ďalej aj „navrhovateľ“) na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) o súlade § 119 ods. 6 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení zákona č. 416/2025 Z. z. s čl. 1 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj s čl. 2 a čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“). Napadnuté ustanovenie bolo do Trestného poriadku doplnené novelou vykonanou čl. II bodom 1 zákona č. 416/2025 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej aj „zákon č. 416/2025 Z. z.“).
2. Podstata namietaného nesúladu napadnutého ustanovenia s označenými referenčnými normami podľa názoru navrhovateľa spočíva v jeho podstatných vecných nedostatkoch, ktoré nedovoľujú prijatú právnu normu aplikovať ústavno-konformným spôsobom. Napadnuté ustanovenie je podľa

navrhovateľa v rozpore (i) s princípom právnej istoty a predvídateľnosti práva, (ii) s právom na spravodlivý proces a (iii) s pozitívnym záväzkom štátu objasňovať trestnú činnosť.

3. Navrhovateľ zároveň navrhuje, aby ústavný súd pozastavil účinnosť „§ 119 ods. 6 Trestného poriadku v znení účinnom od 27. decembra 2025 do právoplatného rozhodnutia vo veci samej“.

4. Vzhľadom na to, že návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy vo vzťahu k ustanoveniu § 119 ods. 6 Trestného poriadku podala 23. decembra 2025 aj skupina poslancov Národnej rady Slovenskej republiky a na ústavnom súde je o uvedenom návrhu vedené konanie pod sp. zn. Rvp 3420/2025, navrhovateľ z dôvodu skutkovej a právnej súvislosti navrhol konanie o svojom návrhu spojiť na spoločné konanie s konaním vedeným pod sp. zn. Rvp 3420/2025 (v súčasnosti vedeným už pod sp. zn. PL. ÚS 2/2026, pozn.).

I.1. Napadnuté ustanovenie:

5. Podľa čl. II bodu 1 zákona č. 416/2025 Z. z. sa zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov dopĺňa tak, že § 119 sa dopĺňa odsekom 6, ktorý znie:

„(6) Za dôkaz získaný prostredníctvom poskytnutia nezákonného benefitu, ktorý sa nesmie v konaní použiť podľa odseku 5, sa považuje aj dôkaz získaný od osoby, ktorej bol poskytnutý benefit a ktorá v akomkoľvek trestnom konaní nevypovedala pravdivo o podstatných skutočnostiach alebo neuviedla vo svojej výpovedi všetky podstatné skutočnosti.“

6. Napadnuté ustanovenie nadobudlo v zmysle čl. VII zákona č. 416/2025 Z. z. účinnosť dňom vyhlásenia v zbierke zákonov, t. j. 27. decembra 2025.

I.2. K namietanému nesúladu napadnutého ustanovenia:

7. Vo vzťahu k samotnému obsahu napadnutého ustanovenia navrhovateľ s poukazom na všeobecné premisy vyplývajúce z judikatúry ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v podstatnom namieta, že:

7.1. Trpí nedostatkami a nejednoznačnosťou, pokiaľ ide o jeho formuláciu, čo má za následok, že sa ním významne zaťažuje rozhodovacia činnosť orgánov činných v trestnom konaní a súde.

7.2. Identifikácia právnej normy obsiahnutej v ustanovení § 119 ods. 6 Trestného poriadku je výrazne ohrozená, čo porušuje zásadu rovnosti pred zákonom, ako aj zásadu predvídateľnosti rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní a súdov, teda princíp právnej istoty.

7.3. Triešti voľné hodnotenie toho istého dôkazu medzi viaceré orgány činné v trestnom konaní a súd v neskončených trestných veciach alebo pripúšťa opakované hodnotenie toho istého dôkazu vykonaného v už skončenej trestnej veci.

7.4. Výsluch je len jedným z dôkazov, ktoré orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia. Trestné konanie má stupňovitú výstavbu a vrcholí konaním pred súdom. V konečnej fáze je to súd, ktorý má právo a povinnosť vyhodnotiť všetky vykonané dôkazy, na základe čoho si robí úsudok v otázke viny. Podľa novej právnej úpravy by sa však rozhodnutie súdu v inej veci stalo záväzným podkladom pre rozhodnutie súdu príslušného rozhodnúť o vine, a to ani nie svojím výrokom, ale odôvodnením v otázke pravdivosti/nepravdivosti a hodnote dôkazu alebo v otázke, či došlo/nedošlo k zamlčaniu podstatných skutočností.

7.5. V aplikačnej praxi hrozí reálne vznik priet'ahov v trestnom konaní, pretože ak by mal byť vyhlásený za nezákonný dôkaz výsluch spolupracujúcej osoby, u ktorej sa predpokladá výsluch vo viacerých vylúčených a samostatných konaniach, mohlo by to zakladať povinnosť súdov prerušiť trestné konania a vyčkávať do právoplatného rozhodnutia niektorého z konaní.

7.6. Navrhovateľ uzatvára, že ustanovenie § 119 ods. 6 Trestného poriadku zasahuje do hodnotenia použiteľnosti a dôkaznej sily výpovedí spolupracujúcich obvinených. Robí tak normatívnym spôsobom, teda bez viazania na individuálne posúdenie konkrétneho prípadu, pričom nezakotvuje výslovné procesné povinnosti súdu, ktoré by reflektovali judikatúru ESLP.

7.7. Zmienená judikatúra podľa navrhovateľa poukazuje na problém nie v samotnej existencii inštitútu spolupracujúceho obvineného, ale v tom, že vnútroštátne sudy neposkytli individuálne, presvedčivé a konkrétne odôvodnenie dôveryhodnosti výpovedí týchto osôb, najmä vzhľadom na výhody, ktoré im boli poskytnuté. Rozsudky ESLP proti Slovenskej republike sú v tomto smere mimoriadne dôležité, pretože nekonštatujú, že využívanie spolupracujúcich obvinených je v rozpore s dohovorom, ale že ich použitie bez primeraných záruk porušuje čl. 6. dohovoru. Tým ESLP implicitne potvrdzuje, že inštitút spolupracujúcich obvinených je legitímnym nástrojom naplňania pozitívnych záväzkov štátu v boji s trestnou činnosťou, pokiaľ je ústavne regulovaný.

7.8. Podľa názoru navrhovateľa napadnuté ustanovenie nerieši jadro problému identifikovaného ESLP, nezavádza povinnosť individuálne hodnotiť motiváciu, výhody a mieru rizika účelovosti výpovede spolupracujúceho obvineného, ale reaguje paušálnym normatívnym zásahom, ktorý nie je viazaný na kvalitu súdneho odôvodnenia.

7.9. Zavádza pravidlo prípustnosti dôkazu bez nadväznosti na individuálny skutkový stav, čím oslabuje ústavnú povinnosť súdu vykonať plnohodnotný test spravodlivosti konania ako celku. Tým, že zákon neukladá súdu výslovnú povinnosť analyzovať výhody a motiváciu spolupracujúceho obvineného, umožňuje súdom podľa generálneho prokurátora obmedziť sa na formálne konštatovanie prípustnosti dôkazu, čím dochádza k rozpadu ústavného štandardu presvedčivého odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Napadnuté ustanovenie vytvára stav, v ktorom rovnaký typ dôkazu môže byť v rôznych veciach posudzovaný diametrálne odlišne, bez jasných zákonných kritérií a presvedčivého odôvodnenia.

7.10. Normatívne oslabuje použiteľnosť výpovedí spolupracujúcich obvinených bez toho, aby vytvorilo alternatívne mechanizmy na efektívne vyšetrovanie. Štát sa takto sám zbavuje jedného z mála účinných nástrojov vyšetrovania latentnej, organizovanej a násilnej trestnej činnosti. Takýto postup je problematický najmä z hľadiska čl. 2 a čl. 3 dohovoru, pretože pri organizovanej kriminalite sú výpovede spolupáchateľov často jediným priamym dôkazom a ich paušálne oslabenie zvyšuje riziko beztrestnosti. Tým napadnuté ustanovenie vytvára asymetriu, v ktorej práva obvineného sú chránené paušálnym normatívnym pravidlom, zatiaľ čo práva obetí a verejný záujem na účinnom vyšetrovaní zostávajú bez adekvátnej kompenzácie. Navrhovateľ pripomína, že ústavný súd vo svojej judikatúre (PL. ÚS 3/2024) zdôrazňuje, že základné práva nemožno chrániť izolovane, ale v kontexte celého ústavného poriadku a jeho hodnôt.

7.11. Napadnutá právna úprava nevyvažuje tieto hodnoty, ale jednostranne oslabuje schopnosť štátu plniť pozitívne záväzky podľa čl. 2 a čl. 3 dohovoru, čím sa dostáva do napätia nielen s dohovorom, ale aj s európskym právnym priestorom trestnej justície.

7.12. S poukazom na všetky už uvedené argumenty (a ostatné argumenty uvedené v návrhu) navrhovateľ považuje ustanovenie § 119 ods. 6 Trestného poriadku za rozporný s čl. 1 ods. 1 ústavy (nezrozumiteľnosť právnej úpravy, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov), s čl. 46 ods. 1 ústavy (ide o vytvorenie takého procesného mechanizmu, ktorý systematicky oslabuje záruky spravodlivého procesu) a s čl. 2 a čl. 3 dohovoru (obmedzenie pozitívneho záväzku štátu objasňovať trestnú činnosť s následkom zásahu do práv poškodených).

II.

Návrh na pozastavenie účinnosti napadnutého ustanovenia

8. Návrh na pozastavenie účinnosti napadnutého ustanovenia navrhovateľ odôvodňuje okrem iného tým, že:

8.1. Napadnuté ustanovenie významným spôsobom ohrozuje právo na spravodlivý proces a vytvára zákonnú prekážku pre objasnenie najzávažnejšej trestnej činnosti. A nielen to, môže aj zmať právoplatne skončené trestné konania.

8.2. Pri novelizáciách procesných ustanovení vo všeobecnosti platí, že vzhľadom na ich okamžitú uplatniteľnosť aj v konaniach, ktoré už prebiehajú, sa novelou zavádzané nové procesné ustanovenia na prebiehajúce konania neuplatnia len v prípade, ak to zákonodarcia výslovne uvedie v príslušných prechodných ustanoveniach danej novely. Naopak, ak pri novelizáciách procesných ustanovení prechodné ustanovenia absentujú, automaticky platí, že nová procesná úprava sa uplatní aj v prípade prebiehajúcich konaní (PL. ÚS 8/2013).

8.3. Keďže v prípade ustanovenia § 119 ods. 6 Trestného poriadku absentujú prechodné ustanovenia, napadnuté ustanovenie sa uplatní na všetky, t. j. aj na aktuálne prebiehajúce, konania.

8.4. Napadnuté ustanovenie je nutné aplikovať už od začiatku prípravného konania až po konanie o mimoriadnych opravných prostriedkoch. V prípravnom konaní má napadnuté ustanovenie vplyv na vznesenie obvinenia konkrétnej osobe, na rozhodnutie o sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia, na rozhodnutie generálneho prokurátora Slovenskej republiky o návrhu oprávnenej osoby na zrušenie právoplatného rozhodnutia vydaného v prípravnom konaní či na samotný spôsob ukončenia prípravného konania vrátane možnosti prokurátora podať obžalobu.

8.5. Prokurátor konajúci o sťažnosti obvineného proti uzneseniu o vznesení obvinenia, rovnako ako aj generálny prokurátor v konaní podľa § 363 až § 367 Trestného poriadku sú povinní preveriť, či spolupracujúca osoba, ktorá poskytla dôkaz prostredníctvom benefitu, nevypovedala v minulosti nepravdivo alebo neúplne. Predstavuje to požiadavku zabezpečiť všetky relevantné vyšetrovacie alebo súdne spisy, preskúmať ich a vyhodnotiť pravdivosť alebo úplnosť výpovede spolupracujúcej osoby. V praxi je takmer nemožné, aby orgány prokuratúry bez prieskumov identifikovali trestné konania a získali požadované spisy, obzvlášť súdne spisy v neukončených súdnych konaniach, bez prieskumov. Inak nemôžu naplniť dikciu napadnutého ustanovenia.

8.6. Rovnaká procesná situácia nastáva aj v súdnom konaní.

8.7. Nenapraviteľný následok aplikácie § 119 ods. 6 Trestného poriadku by nastal v prípade, ak orgán činný v trestnom konaní alebo súd vyhodnotí dôkaz získaný prostredníctvom nezákonného benefitu v intenciách napadnutého ustanovenia ako nezákonný, čo sa prejaví v jeho rozhodnutí v prospech obvineného/obžalovaného. V dôsledku toho nebude možné v prípade vyhlásenia

napadnutého ustanovenia ako nesúladného s ústavou, resp. dohovorom jeho rozhodnutie žiadnym právnym prostriedkom zvrátiť. Bránila by tomu zásada zákazu *reformatio in peius*.

III.

Predbežné prerokovanie návrhu na začatie konania

9. Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti, ktorý rozhoduje o súlade zákonov s ústavou, ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom [čl. 124 a čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy], pristúpil na neverejnom zasadnutí pléna k predbežnému prerokovaniu návrhu na začatie konania, a to v súlade s čl. 131 ods. 1 ústavy, ako aj s § 7 ods. 1 písm. a) a § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Účelom predbežného prerokovania návrhu je zistenie, či a v akom rozsahu možno návrh prijať na ďalšie konanie (§ 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde).

10. Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zistil, že navrhovateľ podal návrh ako subjekt procesne legitimovaný podľa čl. 130 ods. 1 písm. f) ústavy [pozri tiež § 74 písm. f) zákona o ústavnom súde].

11. Pokiaľ ide o splnenie obsahových náležitostí návrhu na začatie konania, navrhovateľ v súlade s ustanovením § 43 ods. 1 a § 76 zákona o ústavnom súde správne ako účastníka konania, proti ktorému návrh smeruje, označil národnú radu, ktorá napadnutý zákon prijala. Vedľajším účastníkom konania je *ex lege* vláda zastúpená ministerstvom spravodlivosti.

12. Z obsahu návrhu na začatie konania ďalej vyplýva, že sú splnené všetky požiadavky ustanovené v § 39 v spojení s § 75 zákona o ústavnom súde. Navrhovateľ v návrhu presne označil ustanovenie právneho predpisu, ktorého nesúlad namieta, a uviedol dôvody, ktoré ho vedú k pochybnostiam o jeho súlade s označenými článkami ústavy a dohovoru. Samotné dôvody navrhovateľom tvrdeného nesúladu napadnutého ustanovenia považuje ústavný súd za vhodné podrobiť meritórnemu prieskumu.

13. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd konštatuje, že nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by bolo možné návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov pri predbežnom prerokovaní čo i len v časti odmietnuť (§ 56 ods. 2 v spojení s § 55 zákona o ústavnom súde), a preto bol tento návrh na začatie konania v súlade s § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde prijatý na ďalšie konanie v celom rozsahu (bod 1 výroku tohto uznesenia).

IV.

K návrhu na pozastavenie účinnosti napadnutého ustanovenia

14. Podľa čl. 125 ods. 2 ústavy, rovnako podľa § 78 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prijme návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov na ďalšie konanie, môže pozastaviť účinnosť napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení, ak ich ďalšie uplatňovanie môže ohroziť základné práva a slobody, ak hrozí značná hospodárska škoda alebo iný vážny nenapraviteľný následok.

15. Navrhovateľ ústavnému súdu navrhol, aby pozastavil účinnosť ustanovenia § 119 ods. 6 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení zákona č. 416/2025 Z. z. Napadnuté ustanovenie bolo do Trestného poriadku doplnené novelou vykonanou čl. II bodom 1 zákona č. 416/2025 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony.

16. Ústavný súd konštatuje, že uznesením sp. zn. PL. ÚS 2/2026 z 11. februára 2026 na základe návrhu skupiny poslancov už pozastavil účinnosť čl. II bodu 1 zákona č. 416/2025 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, ku ktorého pozastaveniu smeruje aj návrh generálneho prokurátora. Z uvedených dôvodov už o tomto procesnom návrhu generálneho prokurátora nie je potrebné rozhodnúť.

V.

Rozhodnutie o spojení vecí na spoločné konanie

17. Zákon o ústavnom súde neupravuje osobitne postup pri spojení vecí na spoločné konanie. V súlade s § 62 zákona o ústavnom súde o primeranom použití Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) možno však aj v konaní o súlade právnych predpisov (čl. 125 ústavy a § 74 a nasl. zákona o ústavnom súde) primerane použiť na prípadné spojenie vecí § 166 ods. 1 CSP.

18. Podľa čl. II bodu 10 rozvrhu práce ústavného súdu na rok 2026 môže plénum ústavného súdu v záujme hospodárnosti konania rozhodnúť o spojení vecí patriacich do jeho pôsobnosti, ktoré boli pridelené rôznym sudcom spravodajcom, ak tieto veci spolu skutkovo alebo právne (z hľadiska predmetu konania) súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Návrh na rozhodnutie o spojení vecí môže plénu ústavného súdu podať sudca spravodajca vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje, alebo predseda ústavného súdu. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, sudcom spravodajcom v spoločnom konaní o spojených veciach je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr.

19. Ústavnému súdu bol 23. decembra 2025 doručený návrh skupiny 51 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky zastúpených poslankyňou Luciou Plavákovou na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) ústavy o súlade čl. I bodov 4 a 5 a čl. II zákona č. 416/2025 Z. z. s čl. 1 ods. 1, čl. 13 ods. 4, čl. 26 ods. 1, 2 a 4, čl. 31, čl. 46 ods. 1, čl. 49, čl. 50 ods. 3 a 4 a čl. 141 ods. 1 ústavy, ako aj s čl. 10 dohovoru.

20. Ústavný súd 11. februára 2026 uznesením sp. zn. PL. ÚS 2/2026 prijal návrh skupiny poslancov národnej rady na ďalšie konanie v celom rozsahu.

21. Z obsahu oboch návrhov (návrhu skupiny poslancov národnej rady a návrhu generálneho prokurátora) vyplýva, že tieto spolu skutkovo a právne súvisia. Oba návrhy sa prekrývajú v častiach, v rámci ktorých navrhovatelia namietajú nesúlad § 119 ods. 6 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení zákona č. 416/2025 Z. z. (čl. II bodu 1 zákona č. 416/2025 Z. z.) s označenými referenčnými normami ústavy a dohovoru.

22. Skupina poslancov národnej rady aj generálny prokurátor v petite svojich návrhov na začatie konania žiadajú vydať nález, ktorým by ústavný súd rozhodol o nesúlade napadnutého ustanovenia Trestného poriadku s nimi označenými referenčnými normami ústavy a dohovoru.

23. V záujme hospodárnosti konania preto ústavný súd rozhodol podľa § 166 ods. 1 CSP v spojení s § 62 zákona o ústavnom súde, že konania vedené pod sp. zn. Rvp 96/2026 a pod sp. zn. PL. ÚS 2/2026 spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. PL. ÚS 2/2026 (bod 2 výroku tohto uznesenia). Sudcom spravodajcom v spoločnom konaní o spojených veciach bude sudca Ľuboš Szigeti, keďže vykonáva funkciu sudcu spravodajcu v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr (čl. II bod 10 rozvrhu práce, § 41 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

VI.

K právoplatnosti rozhodnutia

24. Podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom, ak tento zákon v § 83, § 90, § 100, § 108, § 150, § 168, § 175 alebo § 179 neustanovuje inak alebo ak nevyplýva iné z rozhodnutia ústavného súdu.

25. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 3 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. februára 2026

Ivan Fiačan
predseda Ústavného súdu
Slovenskej republiky